

kanterne betale med hver eneste Øre. En saadan Brændevinsskat kan man paa Landet ikke have noget imod". Denne Agitationsmaade fremstiller det, som afskaffedes ved Toldloven hele Toldbeskyttelsen eller i alt Fald en meget væsentlig Del af den. Ganske vist ere Summerne gaaede noget ned i de senere Aar, men alligevel er man ikke tilbøjelig til at regne med de virkelig foreliggende Lovforslag, med, hvad der virkelig kan gennemføres.

Jeg skal her give et Eksempel paa, hvorledes Agitationen er dreven, og jeg kan endog tage det fra Rigsdagstidenden. Det fremkom den Gang, da Brændevinsskatten i Januar 1897 var til første Behandling. Jeg vil med den højtærede Formands forventede Tilladelse citere det; det staar i Rigsdagstidenden Sp. 2870. Da jeg havde forlangt af det ærede Medlem for Slagelse, at han skulde give en Række forskellige Oplysninger og navnlig skulde bevise, at Lettelserne ved Toldloven vilde komme de samme Samfundsklasser til gode som dem, der kom til at betale Brændevinsskatten, oplyste det ærede Medlem nu ikke noget desangaaende; men han fremsatte, som han altid plejer, et Par Eksempler. Vi ved, det er altid meget vanskeligt at faa en bestemt og klar Besked af det ærede Medlem. Jeg kan huske fra den Toldbehandling, vi havde for 3 Aar siden, at det ærede Medlem da overordentlig interessant — det indrømmer jeg — fortalte en Historie om en skotsk Sild, en Historie om en hvid Hest og en Historie om en Bukseknop; men egentlig oplysende for den Materie, der forelaa, kan jeg ikke sige, jeg fandt dem. De bleve overordentlig livlig fremførte, og det er overordentlig underholdende at høre, naar det ærede Medlem fortæller noget saadant; men det, jeg altid har krævet og ogsaa krævede den Gang, var en paa solide, uomtvistelige Oplysninger og Tal grundet Opgørelse af, hvorledes de forskellige Toldsatser vilde komme til at virke, det gaar det ærede Medlem altid uden om. Den Gang brugte det ærede Medlem sin sædvanlige Fremgangsmaade og nævnte et Par Eksempler, og det er et af dem, jeg vil oplæse for det høje Ting for at vise, hvorledes det ikke er saa underligt, at mange Landboere nære falske og overdrevne Forestillinger om de Goder, som en Toldlov vil bringe dem. „Jeg vil nævne et Par enkelte Varesorter, vi have drøftet her, f. Eks. Fodtøj. Jeg har ifølge Rigsdagstidenden udtaget, at der produceredes alene ad storindustriell Vej her i Landet ca. 2 Mill. Pd.

om Aaret, og der indføres fra Udlandet alt i alt 330,000 Pd. Forholdet er da for Fodtøjets Vedkommende saaledes, at for hver Krone, der gaar i Statskassen i Told, har den indenlandske Industri Lov til eller Adgang til at tage 5 Kr. Forholdet er altsaa som 1 til 5". Naar nu dette blev fremført den Gang, maatte jo enhver, der hørte det, faa den Forestilling, at nu vilde Tolden paa Skotøj blive ophævet, og for hver Krone, der hidtil var gaaet ind i Statskassen, fik Forbrugerne nu en Lettelse af 5 Kr. Der var hidtil indført 330,000 Pd. Skotøj, og da Tolden pr. Pd. er 2 Mark, er det 220,000 Kr. Naar nu Forholdet er som 1 til 5, har Toldagitationen i alt Fald paa et vist Stadium fremført noget, hvoraf Forbrugerne maatte danne sig den Forestilling, at nu skulde denne Told paa Skotøj afskaffes og Forbrugerne tjene 1,100,000 Kr., idet 5 Gange 220,000 Kr. er den nævnte Sum. Det stod det ærede Medlem og lod skinne igennem. Ganske vist tror jeg ikke, at det ærede Medlem har sagt det i noget af sine Foredrag, som er holdt efter, at man fra de forskellige Sider her i Tinget i Foraaret 1897 blev enig om, hvor meget Tolden paa Skotøj skulde være; men det ærede Medlem har sikkert heller ikke — i alt Fald beder jeg det ærede Medlem sige hvornaar — noget Steds sagt til sin troende Menighed, at det med Skotøjstoldens Afskaffelse blev ikke til noget, der tjene I ikke saa meget. Sagen er den, at medens den nugældende Toldtarif er 2 Mark eller 66 Øre pr. Pd. for Skotøj, er den nu sat til 65 Øre; der er altsaa en Nedsættelse af 1 Øre i Tolden paa Fodtøj; hvis ellers det ærede Medlems Beregning er rigtig, bliver det altsaa en Nedgang af 3,300 Kr., og det højeste, Forbrugerne kunne tjene derved, er 16,500 Kr.

Naar Agitationen er dreven paa den Maade, og naar Forventningerne ere spændte saa højt, og der samtidig stadig er agiteret for en Brændevinsskat og sagt, at den betyder intet; thi Fabrikkerne skulle betale den, vi nedsatte Toldsatserne og skaffe Statskassen Indtægter af Brændevin, uden at det koster Befolkningen en eneste Øre — det har det ærede Medlem for Slagelse i alt Fald paa et vist Stadium af sin Toldagitation gjort gældende — saa er det ikke saa underligt, at der let kan opstaa overdrevne Forestillinger om Toldloven, og at man, som Menneskene nu en Gang ere, vedbliver at leve derpaa et godt Stykke Tid. Det er saa meget mindre underligt, som jeg ofte har lagt Mærke til, naar